

PIŠE: Zoran Buhač, pedagog

Kažu za nas odrasle da smo doista odrasli kada prestanemo voljeti snijeg. Kada se sjetimo hladnoće, vjetra, soli, lopata, ralica koje kasne i drugih zimskih radosti onda smo mi definitivno odrasli. No, ima još uvijek netko kome to ne predstavlja problem, dapače, padanje bijelih pahuljica i stvaranje čvrstog bijelog pokrivača samo budi radost u njihovim srcima.

Naravno, riječ je o djeci koja zaista s veseljem gledaju na svaku novu ciklonu i mogućnost da se mogu poigrati na tom hladnom, ali magičnom pokrivaču. Osim što snijeg kao vrlo zanimljiv i podložan „pedagoški neoblikovani materijal“ može poslužiti u svakoj prilici i za svaku potrebu (sama je mašta granica), poželjno je da djeca svakodnevno barem od 15 do 30 minuta dnevno tijekom zime provedu na otvorenom. Prostorije koje grijemo i u kojima ovih dana provodimo većinu vremena su zagušljive, pune suhog zraka i moguće vrelo sezonskih zaraznih bolesti.

Kada sve ovo zbrojimo, djeca iz područnog objekta „Livada“ su se pobrinula i za svoju maštu i zdravlje boraveći ovih dana na otvorenom.

